

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

11. ledna 2007*

Ve věci C-279/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 30. června 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 11. července 2005, v řízení

Vonk Dairy Products BV

proti

Productschap Zuivel,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič (zpravodaj) a E. Levits, soudci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

generální advokátka: E. Sharpston,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. března 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Vonk Dairy Products BV J. H. Peekem, advocaat,

- za Nizozemské království H. G. Sevenster a M. de Mol, jako zmocněnkyněmi,

- za Řeckou republiku I. Chalkiasem a S. Papaioannou, jako zmocněnci,

- za Komisi Evropských společenství C. Cattabriga a M. van Heezik, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. června 2006,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 16 až 18 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1), a čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Vonk Dairy Products BV a Productschap Zuivel (profesní svaz mlékárenského průmyslu) ve věci odejmutí a navrácení rozlišené vývozní náhrady zvýšené o 15 %, kterou obdržela žalobkyně v původním řízení.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

Nařízení č. 3665/87

- 3 Článek 1 nařízení č. 3665/87 stanoví:

„Aniž jsou dotčena odchylná ustanovení v předpisech Společenství týkajících se některých produktů, stanoví toto nařízení společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad (dále jen ‚náhrady‘) zakotvenému nebo uvedenému v:

[...]

– článku 17 nařízení (EHS) č. 804/68 (mléko a mléčné výrobky),

[...]“ (*neoficiální překlad*)

4 Články 4 až 6 téhož nařízení stanoví:

„Článek 4

1. Aniz jsou dotčena ustanovení článků 5 a 16, je výplata náhrady podmíněna předložením důkazu o tom, že produkty, pro které bylo přijato vývozní prohlášení, opustily v nezměněném stavu celní území Společenství nejpozději ve lhůtě šedesáti dnů od tohoto přijetí. (*neoficiální překlad*)

[...]

Článek 5

1. Výplata rozlišené nebo nerozlišené náhrady je podmíněna kromě toho, že produkt opustil celní území Společenství, tím, že produkt byl, [...], dovezen do třetí země, a případně do určené třetí země ve lhůtě dvanácti měsíců po datu přijetí vývozního prohlášení:

a) pokud existují vážné pochybnosti, pokud jde o skutečné místo určení produktu

[...]

Ustanovení čl. 17 odst. 3 a článku 18 jsou uplatnitelná na případy uvedené v prvním pododstavci.

Mimoto mohou příslušné úřady členských států vyžadovat dodatečné důkazy, které mohou ke spokojenosti příslušných orgánů prokázat, že byl produkt skutečně uveden na trh v dovážející třetí zemi v nezměněném stavu.

[...]

Pokud existují vážné pochybnosti o skutečném místě určení produktu, Komise může vyžadovat, aby členské státy použily ustanovení odstavce 1. *(neoficiální překlad)*

[...]

Článek 6

Pokud je produkt, pro který bylo přijato vývozní prohlášení, dříve než opustí celní území Společenství, přepravován přes území jiných členských států než členského státu, na jehož území bylo toto prohlášení přijato, skutečnost, že produkt opustil celní území Společenství, se prokazuje předložením řádně vyplněného originálu kontrolního výtisku T5 uvedeného v článku 1 nařízení (EHS) č. 2823/87. *(neoficiální překlad)*

[...]“

5 Články 16 a 17 nařízení č. 3665/87 stanoví:

„Článek 16

1. Pokud se sazba náhrady rozlišuje podle místa určení, náhrady se vyplatí v závislosti na dodatečných podmínkách stanovených v člancích 17 a 18.

[...]

Článek 17

1. Produkt musí být dovezen v nezměněném stavu do třetí země nebo jedné ze třetích zemí, pro kterou je náhrada stanovena, ve lhůtě dvanácti měsíců po datu přijetí vývozního prohlášení;

[...]

3. Produkt se považuje za dovezený, jestliže byly splněny celní formalities propuštění ke spotřebě do třetí země.“ *(neoficiální překlad)*

6 Článek 18 téhož nařízení obsahuje taxativní výčet všech důkazů, které musí vývozci předložit za účelem prokázání, že produkt splňuje celní formalities propuštění ke spotřebě. Mezi důkazy vyžadované tímto ustanovením patří kopie přepravního dokladu.

7 Uvedený článek 18 byl v období, k němuž se vztahují okolnosti v původním řízení, několikrát měněn, ale tyto změny nemají vliv na výsledek věci v původním řízení.

8 Článek 23 nařízení č. 3665/87 stanoví:

„1. Pokud je záloha vyšší než částka skutečně splatná pro dotyčný vývoz nebo pro rovnocenný vývoz, vývozce zaplatí rozdíl mezi těmito dvěma částkami, zvýšený o 15 %.

[...]“ (*neoficiální překlad*)

Nařízení č. 2988/95

9 Článek 1 nařízení č. 2988/95 stanoví:

„1. Pro účely ochrany finančních zájmů Evropských společenství se přijímají obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na právo Společenství.

2. „Nesrovnalostí“ se rozumí jakékoli porušení právního předpisu Společenství vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch Společenství, nebo formou neoprávněného výdaje.“

10 Podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95:

„Promlčecí doba pro zahájení stíhání činí čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti uvedené v čl. 1 odst. 1. Odvětvové předpisy mohou stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.

V případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí běží promlčecí doba ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. V případě víceletých programů běží promlčecí doba v každém případě až do definitivního ukončení programu.

[...]“

Vnitrostátní právní úprava

- 11 Článek 9 zákona obsahujícího úpravu dovozu a vývozu zboží (*Wet houdende een regeling op het gebied van de invoer en de uitvoer van goederen*) ze dne 5. července 1962 (Stb. 1962, č. 295), ve znění zákona ze dne 4. června 1992 (Stb. 1992, č. 422) stanoví:

„1. Příslušné ministerstvo může zrušit jakékoli povolení, náhradu, dotaci nebo osvobození, pokud se údaje, které byly předloženy za účelem jejího získání, v tomto bodu ukážou jako nesprávné či neúplné, takže k žádosti by bylo vydáno jiné rozhodnutí, pokud by byly během jejího přezkumu dokonale známy správné okolnosti.

2. Lze rovněž zrušit jakoukoli dotaci nebo náhradu poskytnutou v rámci provádění nařízení přijatého orgánem Evropských společenství, pokud z použitelného předpisu přijatého tímto orgánem vyplývá, že její příjemce na ni nemá nárok.“

- 12 V souladu s články 1, 85 a 118, jakož i přílohou I nařízení o dovozu a vývozu zemědělských produktů (Regeling in- en uitvoer landbouwgoederen) ze dne 9. března 1981 (Stcrt. 1981, č. 50), předpisu přijatého na základě článku 11 zákona uvedeného v předchozím bodu tohoto rozsudku, je Productschap Zuivel příslušný k poskytnutí a zrušení náhrad týkajících se sýra.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 13 Žalobkyně v původním řízení každoročně v letech 1988 až 1994 vyvážela do Spojených států amerických 300 zásilek italského sýra „pecorino“, celkově tedy 2 100 zásilek.
- 14 Pro tyto vývozy získala od žalovaného v původním řízení rozlišené náhrady poskytnuté na základě nařízení č. 3665/87, jež se staly konečnými v důsledku uvolnění poskytnutých záruk, kdy žalovaný v původním řízení obdržel dokumenty prokazující, že uvedené zásilky byly propuštěny do volného oběhu ve Spojených státech.
- 15 Částka uvedených náhrad týkajících se předmětného sýra byla vyšší pro vývozy do Spojených států než pro vývozy do Kanady.
- 16 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že Algemene Inspectiedienst (obecná inspekční služba, dále jen „AID“) Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (ministerstvo zemědělství, životního prostředí a rybolovu) provedla první vyšetřování týkající se vývozu sýra, který je předmětem věci v původním řízení.

- 17 Jelikož toto vyšetřování odhalilo nesrovnalosti na straně žalobkyně v původním řízení, AID požádal US Customs (celní orgány Spojených států) v New Yorku o zahájení správního vyšetřování uvedených vývozu během let 1988 až 1994.
- 18 Toto druhé vyšetřování odhalilo, že během uvedeného období bylo 75 zásilek sýra (tedy přibližně 1,47 milionů kg) téměř okamžitě zpětně vyvezeno do Kanady společností Orlando Food Corporation, zprostředkovatelkou žalobkyně v původním řízení ve Spojených státech, a ve většině případů bylo určeno společnosti National Cheese & Food Company, podniku usazenému v Ontariu. Totéž vyšetřování rovněž prokázalo, že úloha žalobkyně v původním řízení nebyla omezena pouze na vývoz dotčených zásilek sýra do Spojených států, jelikož tato byla informována o převodech do Kanady a rovněž se účastnila prodeje uvedených zásilek v této zemi. Mimoto, žalobkyně v původním řízení a podnik National Cheese & Food Company vedly v tomto ohledu korespondenci.
- 19 V návaznosti na toto druhé vyšetřování Officier van Justitie (státní zastupitelství) v Roermond (Nizozemsko) zahájilo soudní vyšetřování proti žalobkyni v původním řízení a jejímu vedení z důvodu padělání písemných dokumentů, jelikož žádosti o rozlišení náhrady pravděpodobně obsahovaly nepravdivé údaje, jelikož jako místo určení pro spotřebu uváděly Spojené státy, zatímco některé zásilky sýra byly zaslány do Kanady, kde byly uváděny na trh. AID zaznamenala výsledky prvního vyšetřování v protokolu ze dne 5. března 1997.
- 20 Dopisem ze dne 18. září 1997 žalovaný v původním řízení žalobkyni v původním řízení sdělil, že obdržel protokol uvedený v předchozím bodu tohoto rozsudku, jehož jedna kopie byla připojena k tomuto dopisu.

- 21 Rozhodnutím ze dne 18. dubna 2001 žalovaný v původním řízení vzal zpět svá rozhodnutí o poskytnutí náhrad ohledně 75 sporných zásilek a požádal o vrácení částky 2 795 841,72 NLG, odpovídající rozdílu mezi rozlišenými náhradami uplatnitelnými jednak pro Spojené státy a jednak pro Kanadu, zvýšenému o 15 %.
- 22 Vzhledem k tomu, že žalovaný v původním řízení zamítl stížnost žalobkyně v původním řízení proti tomuto rozhodnutí jako neopodstatněnou, podala tato žalobu k předkládajícímu soudu. Na podporu této žaloby žalobkyně v původním řízení uplatňuje, že splňuje všechny podmínky uvedené v článku 4, čl. 17 odst. 3 a článku 18 nařízení č. 3665/87 pro získání rozlišených náhrad pro dotčené zásilky sýra, a že následný zpětný vývoz některých z těchto zásilek do Kanady neměl žádný vliv na poskytnutí těchto náhrad. V tomto ohledu odkazuje na rozsudek ze dne 14. prosince 2000, Emsland-Stärke (C-110/99, Recueil, s. I-11569), s tím, že má za to, že žalovaný v původním řízení neprokázal existenci zneužití z její strany ve smyslu uvedeného rozsudku. Žalobkyně v původním řízení tak tvrdí, že náhrady, které jsou předmětem věci v původním řízení, jí nebyly vyplaceny neoprávněně a staly se konečnými poté, co předložila důkaz o dovozu, jakož i o propuštění ke spotřebě ve Spojených státech.
- 23 Žalobkyně v původním řízení rovněž tvrdí, že nesrovnalosti, které jsou jí vytýkány, nejsou pokračující ani opakované, jelikož většina zásilek, které vyvezla do Spojených států, nebyla zpětně vyvezena, a z toho vyvozuje, že běh promlčecí doby nebyl přerušen. Soudní vyšetřování se totiž týká padělání písemných dokumentů, a nikoli zrušení náhrad nebo žádosti o vrácení. Navíc, uvedené vyšetřování bylo provedeno jinými orgány než žalovaným v původním řízení, takže nemůže být považováno za akt působící přerušení. Žalobkyně v původním řízení dodává, že ani protokol ze dne 5. března 1997 ani dopis žalovaného v původním řízení ze dne 18. září 1997 neuváděly podezřelá jednání.

- 24 Žalobkyně v původním řízení má nakonec za to, že žalovaný v původním řízení nemohl založit své rozhodnutí o 15% zvýšení částky k vrácení na nařízení č. 3665/87, jelikož rozlišená náhrada byla zavedena pouze z politických důvodů.
- 25 Žalovaný v původním řízení považuje žalobu za neopodstatněnou. Tvrdí, že, co se týče platby rozlišených náhrad, je podstatné, aby dotyčné produkty skutečně dorazily na trh určení. Z toho vyvozuje, že skutečnost, že určitá část množství dotčeného sýra byla zpětně vyvezena do Kanady, s sebou nese vrácení rozlišených náhrad, které jsou předmětem věci v původním řízení. S odkazem na rozsudek ze dne 31. března 1993, Möllmann-Fleisch (C-27/92, Recueil, s. I-1701)) tvrdí, že dovozní dokumenty představují pouze vyvratitelné nepřímé důkazy, co se týče poskytnutí rozlišených náhrad ve smyslu nařízení č. 3665/87. Domnívá se tudíž, že uvedené náhrady byly vyplaceny neoprávněně.
- 26 Pokud jde o promlčení, žalovaný v původním řízení uplatňuje, že rozhodnutí ze dne 18. dubna 2001, kterým požadoval vrácení, bylo vydáno ve lhůtě stanovené v nařízení č. 2988/95. Uvedená lhůta totiž nezačala běžet před poslední vývozní operací, která se v souladu s vývozním prohlášením uskutečnila dne 28. září 1994. Promlčecí doba byla následně přerušena v červenci 1997, z důvodu tehdy provedených prohlídek v rámci soudního vyšetřování, jakož i dne 18. září 1997, zasláním žalobkyni v původním řízení protokolu ze dne 5. března 1997.
- 27 V této souvislosti se College van Beroep voor het bedrijfsleven rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba vykládat články 16 až 18 nařízení (EHS) č. 3665/87, ve znění použitelném v rozhodné době, v tom smyslu, že pokud byly rozlišené vývozní

náhrady vyplaceny s konečnou platností po přijetí dovozních dokumentů, může vést zpětný vývoz zboží, který vyjde poté najevo, k tomu, že platba byla neoprávněná, pouze v případě zneužití ze strany vývozce?

- 2) Jestliže je třeba na první otázku odpovědět záporně, jaká kritéria umožňují posoudit, za jakých podmínek vede zpětný vývoz zboží k závěru, že rozlišené vývozní náhrady vyplacené s konečnou platností byly vyplaceny neoprávněně?

- 3) Jaká kritéria umožňují posoudit, zda se jedná o pokračující nebo opakovanou nesrovnalost ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95? Konkrétněji, jedná se o pokračující nebo opakovanou nesrovnalost tehdy, jestliže se nesrovnalost vztahuje na poměrně malou část všech operací [uskutečněných během] určitého období, a operace, u kterých byla nesrovnalost zjištěna, se týkají vždy různých zásilek?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 28 Podstatou první předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda v rámci řízení o odejmutí a navrácení rozlišených náhrad, jež byly vyplaceny s konečnou platností na základě nařízení č. 3665/87, je ke zjištění neoprávněné povahy těchto náhrad nezbytné, aby byl předložen důkaz o zneužití vývozcem.

- 29 Úvodem je třeba podotknout, že poskytnutí rozlišených náhrad je podmíněno splněním všech podmínek stanovených v nařízení č. 3665/87, uvedených jednak v jeho člancích 4 až 6 a jednak v jeho člancích 16 až 18. Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru přitom vyplývá, že žalobkyně v původním řízení splnila z formálního hlediska všechny podmínky stanovené tímto nařízením, takže dotčené náhrady jí byly vyplaceny s konečnou platností. Z předkládacího rozhodnutí zejména vyplývá, že žalovaný v původním řízení nevyužil možnosti stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) čtvrtém pododstavci a čl. 18 odst. 2 nařízení č. 3665/87 požádat, dříve než se dotčené náhrady staly konečnými, o dodatečné důkazy, které mohou prokázat, že dotčené produkty byly skutečně uvedeny v nezměněném stavu na trh v dovážející třetí zemi.
- 30 Je třeba uvést, že, podle předkládacího rozhodnutí, rozhodnutí vyžadovat vrácení uvedených náhrad není založeno na vadné povaze dovozních dokumentů dodaných žalobkyní v původním řízení, nýbrž na okolnosti, že některé zásilky sýra byly zpětně vyvezeny do jiné třetí země téměř okamžitě po jejich dovozu do Spojených států.
- 31 V tomto ohledu je namístě připomenout, že použití nařízení Společenství nelze rozšířit tak, že se vztahuje na zneužití, kterých se dopouští hospodářské subjekty (rozsudky ze dne 11. října 1977, Cremer, 125/76, Recueil, s. 1593, bod 21, a výše uvedený Emsland-Stärke, bod 51).
- 32 Aby byla shledána neoprávněná povaha rozlišených náhrad poskytnutých s konečnou platností ve smyslu nařízení č. 3665/87, je tedy třeba, pokud část z celkového objemu dotčených produktů byla téměř okamžitě zpětně vyvezena do jiného třetího státu, předložit důkaz o zneužití vývozcem.
- 33 Uvedený důkaz vyžaduje jednak souhrn objektivních skutečností, ze kterých vyplývá, že i přes formální dodržení podmínek stanovených pa jednak subjektivní prvek

spočívající v záměru získat výhodu vyplývající z právní úpravy Společenství tím, že jsou uměle vytvořeny podmínky vyžadované pro její získání (rozsudek ze dne 21. července 2005, Eichsfelder Schlachtbetrieb, C-515/03, Sb. rozh. s. I-7355, bod 39 a uvedená judikatura). Tento subjektivní prvek lze prokázat zejména důkazem o existenci tajné dohody mezi vývozcem, příjemcem náhrad, a dovozcem produktu do jiné třetí země než dovážející země.

- 34 Předkládajícímu soudu přísluší, aby v souladu s důkazními pravidly vnitrostátního práva ověřil, není-li tím narušena účinnost práva Společenství, zda jsou ve sporu v původním řízení naplněny základní prvky takového zneužití (výše uvedené rozsudky Emsland-Stärke, bod 54 a uvedená judikatura, jakož i Eichsfelder Schlachtbetrieb, bod 40).
- 35 Nizozemská vláda v tomto ohledu tvrdí, že důkaz, ve smyslu výše uvedeného rozsudku Emsland-Stärke, o zneužití vývozcem musí být předložen pouze v případě, kdy jsou splněny všechny podmínky pro poskytnutí náhrad, což není případ věci v původním řízení, jelikož vzhledem k tomu, že zásilky sýra zpětně vyvezené do Kanady nebyly propuštěny ke spotřebě na trhu ve Spojených státech, nebyla splněna podmínka propuštění ke spotřebě ve třetí zemi ve smyslu čl. 17 odst. 3 nařízení č. 3665/87.
- 36 Tento argument nelze přijmout. Jednak z bodu 28 tohoto rozsudku totiž vyplývá, že žalobkyně v původním řízení splnila z formálního hlediska všechny podmínky stanovené nařízením č. 3665/87 pro poskytnutí rozlišených náhrad, které jsou předmětem věci v původním řízení, včetně podmínek stanovených v čl. 17 odst. 3

uvedeného nařízení, takže tyto náhrady jí byly vyplaceny s konečnou platností, aniž příslušné orgány dotčeného členského státu považovaly za nezbytné předem vyžadovat, na základě čl. 5 odst. 1 písm. a) čtvrtého pododstavce tohoto nařízení, dodatečné důkazy o skutečném uvedení produktu v nezměněném stavu na trh v dovážející třetí zemi. Kromě toho, jak bylo upřesněno v bodu 32 tohoto rozsudku, členský stát dotčený v původním řízení není oprávněn vyžadovat vrácení náhrad vyplacených s konečnou platností, ledaže by bylo prokázáno zneužití vývozcem.

37 Plně se shodujíc v tomto ohledu s nizozemskou vládou řecká vláda zdůrazňuje, že okolnost, že nebyla splněna podmínka propuštění ke spotřebě na trhu v dovážející třetí zemi v původním řízení, znamená, že vrácení neoprávněně vyplacených rozlišených náhrad lze požadovat na základě ustanovení nařízení č. 2988/95, aniž by bylo třeba prokázat zneužití vývozce. Tento argument nelze přijmout, jelikož, jak bylo uvedeno v bodu 32 tohoto rozsudku, vrácení neoprávněně vyplacených rozlišených náhrad ohledně operací dotčených v původním řízení uskutečněných v období od 1988 do 1994 vyžaduje důkaz o zneužití vývozcem. V důsledku toho nelze v tomto ohledu zohlednit pojem nesrovnalosti ve smyslu článku 1 nařízení č. 2988/95.

38 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první položenou otázku odpovědět tak, že v rámci řízení o odejmutí a navrácení rozlišených náhrad, jež byly vyplaceny s konečnou platností na základě nařízení č. 3665/87, musí být zjištěno neoprávněné povahy těchto náhrad podloženo důkazem o zneužití vývozcem, předloženým v souladu s pravidly vnitrostátního práva.

Ke druhé otázce

- 39 Vzhledem ke kladné odpovědi na první otázku není třeba odpovídat na druhou otázku.

Ke třetí otázce

- 40 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je to, jaká kritéria umožňují posoudit, zda je třeba nesrovnalost považovat za pokračující nebo opakovanou ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95. Uvedený soud si klade zejména otázku týkající se situace, kdy se nesrovnalost vztahuje na poměrně malou část všech operací uskutečněných během určitého období, a týká se vždy různých zásilek.
- 41 Jak zdůraznila generální advokátka v bodu 82 svého stanoviska, nesrovnalost je pokračující nebo opakovaná ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, pokud se jí dopustí subjekt Společenství, jenž těží hospodářské výhody ze souboru podobných operací, kterými se porušuje stejné ustanovení práva Společenství.
- 42 V tomto ohledu nemá význam skutečnost, že, jako je tomu v projednávaném případě, nesrovnalost se vztahuje na poměrně malou část všech operací uskutečněných během určitého období, a operace, u kterých byla nesrovnalost zjištěna, se týkají vždy různých zásilek. Uvedené skutečnosti totiž nemohou být rozhodující pro zjištění existence pokračující nebo opakované nesrovnalosti, neboť jinak by podnítily subjekty k hledání možností vyhnout se použití čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, a to přistoupením k umělému rozdělení jejich operací.

- 43 Předkládajícímu soudu přísluší, aby v souladu s důkazními pravidly vnitrostátního práva ověřil, není-li tím narušena účinnost práva Společenství, zda jsou ve sporu v původním řízení naplněny základní prvky pokračující nebo opakované nesrovnalosti.
- 44 S ohledem na výše uvedené je třeba odpovědět na třetí položenou otázku tak, že nesrovnalost je pokračující nebo opakovaná ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, pokud se jí dopustí subjekt Společenství, jenž těží hospodářské výhody ze souboru podobných operací, kterými se porušuje stejné ustanovení práva Společenství. Skutečnost, že nesrovnalost se vztahuje na poměrně malou část všech operací uskutečněných během určitého období, a operace, u kterých byla nesrovnalost zjištěna, se týkají vždy různých zásilek, není v tomto ohledu relevantní.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **V rámci řízení o odejmutí a navrácení rozlišených vývozních náhrad, jež byly vyplaceny s konečnou platností na základě nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, musí být zjištění neoprávněné povahy těchto náhrad podloženo důkazem o zneužití vývozcem, předloženým v souladu s pravidly vnitrostátního práva.**

- 2) **Nesrovnalost je pokračující nebo opakovaná ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, pokud se jí dopustí subjekt Společenství, jenž těží hospodářské výhody ze souboru podobných operací, kterými se porušuje stejné ustanovení práva Společenství. Skutečnost, že nesrovnalost se vztahuje na poměrně malou část všech operací uskutečněných během určitého období, a operace, u kterých byla nesrovnalost zjištěna, se týkají vždy různých zásilek, není v tomto ohledu relevantní.**

Podpisy.